

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/5714 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 13 september 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 februari 2007 heeft de minister van Justitie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris klaagt onder meer dat de rechtbank buiten de door artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht getrokken grenzen van het aan haar voorgelegde geschil is getreden door te overwegen dat hij wisselende standpunten heeft ingenomen over zowel de feiten als over het toetsingskader dat hij heeft gehanteerd bij de beoordeling van het relaas van de vreemdeling en het haar niet duidelijk is wat hij geloofwaardig acht en welke waardering daaraan wordt gegeven. Volgens de staatssecretaris heeft de vreemdeling dit in beroep noch ter zitting als geschilpunt aangevoerd en is evenmin sprake van een aspect van openbare orde.

2.1.1. De stukken, waaronder het beroepschrift en het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting van de rechtbank bieden geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de vreemdeling in eerste aanleg heeft betoogd dat de staatssecretaris wisselende standpunten heeft ingenomen over zowel de feiten als over het toetsingskader dat hij heeft gehanteerd bij de beoordeling van diens asielrelaas. Nu geen grond bestond dit ambtshalve te beoordelen, is de rechtbank buiten de grenzen van het geschil getreden door te overwegen, zoals zij heeft gedaan. Reeds hierom slaagt de grief.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige is aangevoerd, behoeft geen bespreking. De Afdeling zal de zaak naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.3. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 13 september 2007 in zaak nr. 07/5714;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. P.B.J.M. van der Beek-Gillessen, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

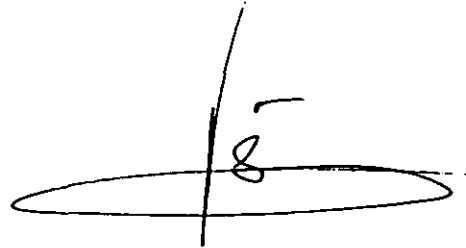
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 november 2008

284-473.

Verzonden: 10 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/5714 BEPTDN

uitspraak van de meervoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
13 september 2007

inzake

van Iraakse nationaliteit,

eiser,
gemachtigde: mr. R.J.J. Flaanua, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. Ch.R. Vink, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en
Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 6 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 4 januari 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Eiser heeft hier tegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 14 juni 2007, waar eiser niet in persoon is verschenen. Eiser heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.2 Eiser legt aan de aanvraag ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel, omdat hij verdragsvluchteling is. Hij voert daartoe – kort gezegd – het volgende aan. Eiser is Koerd, afkomstig uit [] en is vanaf 2002 lid van de []. Vanaf september 2005 was eiser werkzaam bij de [] bij de afdeling propaganda. Eiser heeft kritiek geuit op het functioneren van zijn partij. Van een vriend, die werkzaam is bij de veiligheidsdienst, heeft eiser vernomen dat hij gedood zou worden. Dit was voor eiser de reden om zijn land van herkomst te verlaten.

2.3 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Eiser heeft zich na binnenkomst in Nederland niet onterecht gemeld bij de Nederlandse autoriteiten. Nu eiser ter staving van zijn asielaanvraag geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem is toe te rekenen, is de oprechtheid van zijn asielaanvraag op

zaaknummer: AWB 07/5714 BEPTDN

blad 2

voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Eisers asielaanvraag ontbeert voorts positieve overtuigingskracht. Dat eiser werkzaam is geweest voor de politie en dat hij dienaangaande problemen kreeg met de partijleiding op provinciaal niveau acht verweerder geloofwaardig. Dat eiser gelet op zijn kritiek op het functioneren van de politie vreest om gedood te worden door de veiligheidsdienst, acht verweerder niet geloofwaardig. Gelet op hetgeen is aangevoerd en hetgeen overigens bekend is bestaat geen enkel vermoeden dat eiser in het land van herkomst gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Een beroep op de artikelen 10 en 15c van de Definitierichtlijn 2004/83/EG slaagt niet. Eiser komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw. Eiser komt voorts niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op een van de andere gronden uit artikel 29, eerste lid, Vw. Het beroep van eiser op de position paper van UNHCR van 18 december 2006 kan niet leiden tot een ander oordeel.

2.4 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen, naast hetgeen hij reeds in de zienswijzen heeft aangevoerd, het volgende aan. Het kan eiser niet worden verweten dat hij niet eerder hier te lande asiel heeft aangevraagd, aangezien het doel van zijn reis Zweden was en de reisagent bepaalde hoe hij zou reizen. Eiser was niet in de gelegenheid om asiel aan te vragen. Het ontbreken van documenten kan eiser niet worden toegerekend. Ter onderbouwing van de stelling dat zijn verwachtingen binnen het geloofwaardig geachte asielaanvraag ook geloofwaardig zijn, heeft eiser gewezen op het artikel van Amnesty International van 28 maart 2006 en de UNHCR position paper van 18 december 2006. Nu niet wordt getwijfeld aan de feiten en omstandigheden die aan zijn problemen ten grondslag liggen, in samenhang met hetgeen bekend is over de criticasters van de regering in combinatie met de verslechterde mensenrechtensituatie en algehele veiligheidssituatie in Noord-Irak, moet geloof worden gehecht aan het realiteitsgehalte van zijn verwachtingen bij terugkeer naar Irak. In de bestreden beschikking wordt overwogen dat niet is gebleken van een gegronde vrees. Dit roept vragen op, omdat uit het voornemen niet blijkt dat het asielaanvraag van eiser op zwaarwegendheid is getoetst. Er zou tenminste nader onderzoek dienen plaats te vinden. Eiser dient in aanmerking te komen voor een vergunning op één van de gronden als genoemd in artikel 29, eerste lid, Vw. Eiser is voorts van mening dat er nader onderzoek dient plaats te vinden naar de vraag of een categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Irak is geïndiceerd. Op grond van artikel 15c van de Definitierichtlijn 2004/83/EG, zou eiser in het bezit dienen te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel, omdat er in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict, waarbij elke dag veel doden vallen en er in het geval van eiser ook sprake is van een ernstige en individuele bedreiging van zijn leven. Eiser verwijst daartoe naar een uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, van 25 januari 2007.

2.5 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 29 Vw kan een verblijfsvergunning asiel –onder meer– worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is, die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, of van wie in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst wegens klemmende redenen van humanitaire aard of voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algemene situatie aldaar.

2.7 Ingevolge het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag tot het verdienen van een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

2.8 Ingevolge het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden hem niet is toe te rekenen.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.9 In het voornemen heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de omstandigheid dat eiser niet in het bezit is van een geldig document voor grensoverschrijding en, na binnenkomst in Nederland niet zo spoedig mogelijk de bescherming van de Nederlandse autoriteiten heeft ingeroepen, het vermoeden rechtvaardigt dat zijn inreis niet werd ingegeven door asielrelevante redenen en ernstige twijfels oproept omtrent de betrouwbaarheid van de door eiser afgelegde verklaringen.

Nu eiser ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem is toe te rekenen, is de oprechtheid van zijn asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas, aldus verweerder.

Nu niet is gebleken dat één van de situaties van artikel 30 Vw zich heeft voorgedaan, heeft verweerder de aanvraag van eiser met toepassing van artikelen 29 en 31 Vw inhoudelijk beoordeeld.

2.10 In het bestreden besluit heeft verweerder de overwegingen uit het voornemen overgenomen en als ingelast beschouwd. Vervolgens heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser op individuele gronden is getoetst en dat niet is gebleken dat er sprake is van een gegronde vrees.

2.11 In het verweerschrift heeft verweerder overwogen dat de geloofwaardigheid uit verschillende elementen bestaat. Niet alleen de geloofwaardigheid van feiten, doch ook het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer aan behandeling te wachten staat, spelen een rol bij de beoordeling of het relaas van de vreemdeling geloofwaardig is. In het geval van eiser is in de bestreden beslissing gemotiveerd aangegeven, dat de daar genoemde feiten geloofwaardig worden geacht, doch de aan die feiten ontleende vermoedens worden niet geloofwaardig geacht.

2.12 De rechtbank is van oordeel dat uit het voornemen, het bestreden besluit, het verweerschrift en hetgeen verweerder ter zitting heeft aangevoerd, niet valt op te maken welk toetsingskader verweerder heeft gehanteerd bij de beoordeling van het relaas van eiser, aangezien verweerder wisselende standpunten, ook ter zitting, heeft ingenomen. Aangezien verweerder zowel over de feiten als over het toetsingskader wisselende standpunten heeft

zaaknummer: AWB 07/5714 BEPTDN

blad 4

ingenomen en het de rechtbank niet duidelijk is wat verweerder nu geloofwaardig acht en welke waardering daaraan wordt geven, is de bestreden beslissing ontoereikend gemotiveerd. Mitsdien dient het bestreden besluit te worden vernietigd.

2.13 Het beroep is dan ook gegrond. De bestreden beschikking kan niet in stand blijven en zal worden vernietigd wegens strijd met het motiveringsbeginsel zoals neergelegd in artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht. Verweerder zal worden opgedragen een nieuwe beschikking te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

2.14 De rechtbank komt aan een bespreking van de overige grieven derhalve niet toe.

2.15 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. De kosten zijn op grond van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1, waarde per punt € 322,-).

zaaknummer: AWB 07/5714 BEPTDN

blad 5

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit;

draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak opnieuw te beslissen op de aanvraag van eiser, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser moet voldoen;

Deze uitspraak is gedaan door mr. A. Woltjer, voorzitter en mrs. C.M. Dijksterhuis en M. ter Brugge, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 13 september 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.M. van Luijk-Salomons als griffier.

de griffier

de voorzitter

afschrift verzonden op:

13 SEP. 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 90120, 2500 GC Den Haag

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
 Bordewijklaan 62
 2581 XR Den Haag
 Telefoon 070 9703901
 Fax 070 9703534

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Vestiging Den Haag
Doelnummer(s)	Mr. E.T.P. Scheers
Datum	070 7794275
Ons kenmerk	5 oktober 2007
Uw kenmerk	0701.04.0302
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige voorziening /

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5496-C - 5 OKT 2007	
ZAAKNR. _____	
AAN: _____	
BEHANDELD: DD: _____	PAR: _____

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Utrecht, van 13 september 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 07/5714.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Staatssecretaris gehouden binnen zes weken na de datum waarop de uitspraak is verzonden - 13 september 2007 - een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak.

Nu de Staatssecretaris zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Staatssecretaris geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

E.T.P. Scheers, procesvertegenwoordiger

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (verder te noemen: de Staatssecretaris) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, van 13 september 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/5714 (*bijlage 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 6 februari 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om binnen een termijn van zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak opnieuw te beslissen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 4 januari 2007 heeft _____ (verder te noemen: verweerder) een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).
- 2.2 Bij besluit van 6 februari 2007 is deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Waar hierna de Staatssecretaris wordt genoemd, worden daaronder in voorkomend geval mede begrepen eerdere bewindspersonen voor Vreemdelingenzaken.

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.12 op pagina's 3 en 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat uit het voornemen, het bestreden besluit, het verweerschrift en hetgeen verweerder ter zitting heeft aangevoerd, niet valt op te maken welk toetsingskader verweerder heeft gehanteerd bij de beoordeling van het verzoek van eis, aangezien verweerder wisselende standpunten, ook ter zitting, heeft ingenomen. Aangezien verweerder zowel over de feiten als over het toetsingskader wisselende standpunten heeft ingenomen en het de rechtbank niet duidelijk is wat verweerder nu geloofwaardig acht en welke waardering daaraan wordt gegeven, is de bestreden beslissing ontoereikend gemotiveerd. Mitsdien dient het bestreden besluit te worden vernietigd."

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.13 tot en met 2.15 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 Ingevolge artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) doet de rechtbank uitspraak op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

De Staatssecretaris merkt op dat de rechtbank blijkens de thans bestreden uitspraak van oordeel is dat de Staatssecretaris over zowel de feiten als over het toetsingskader wisselende standpunten heeft ingenomen en dat het de rechtbank niet duidelijk is wat de Staatssecretaris nu geloofwaardig acht en welke waardering daaraan wordt gegeven. De Staatssecretaris wijst erop dat de voormelde door de rechtbank kennelijk gevonden wisselende standpunten en onduidelijkheid door verweerder echter in beroep niet zijn aangevoerd noch op zitting aan de orde zijn gesteld (zie het proces-verbaal van zitting, *bijlage 2*). Er nog van afgezien dat partijen het vorenstaande niet als geschilpunt naar voren hebben gebracht, had het volgens de Staatssecretaris op de weg van de rechtbank gelegen dat, indien er hierzijds onduidelijkheid bestond, dit ter zitting aan de orde te stellen. Nu het vorenstaande evenmin een aspect van openbare orde betreft is de rechtbank door het vorengaande eerst in de uitspraak neer te leggen zonder dat partijen zich hierover hebben uitgelaten, ten onrechte buiten de door artikel 8:69, eerste lid, Awb getrokken grenzen van het aan haar gepresenteerde geschil getreden.

- 4.2 Ook overigens wordt het oordeel van de rechtbank dat uit het voornemen, het bestreden besluit, het verweerschrift en hetgeen de Staatssecretaris ter zitting heeft aangevoerd niet valt op te maken welk toetsingskader de Staatssecretaris heeft gehanteerd bij de beoordeling van het relaas van verweerder, aangezien de Staatssecretaris, zowel over de feiten als over het toetsingskader, wisselende standpunten heeft ingenomen, niet gevolgd door de Staatssecretaris. De Staatssecretaris merkt op dat uit de thans bestreden uitspraak niet duidelijk kan worden opgemaakt op grond waarvan de rechtbank tot dit oordeel komt. Voor zover de rechtsoverwegingen 2.9 en 2.10 zodanig geduid moeten worden dat de rechtbank van oordeel is dat uit de daarin neergelegde passages, overgenomen uit het voornemen dat *"Nu niet is gebleken dat één van de situaties van artikel 30 Vw zich heeft voorgedaan, heeft verweerder de aanvraag van eiser met toepassing van artikelen 29 en 31 Vw inhoudelijk beoordeeld"* en overgenomen uit het besluit dat *"Vervolgens heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser op individuele gronden is getoetst en dat niet is gebleken dat er sprake is van gegronde vrees"* afgeleid dient te worden dat het door verweerder naar voren gebrachte relaas en de daarin gestelde vermoedens anders dan ongeloofwaardig zijn geacht, gaat de Staatssecretaris hier niet in mee. Immers, deze passages zijn enkel in verband met hetgeen daarvoor is overwogen, waaruit duidelijk blijkt wat het toetsingskader en het daaruit voortvloeiende standpunt van de Staatssecretaris is, te begrijpen.

De Staatssecretaris verwijst hiertoe allereerst naar het voornemen, waarin het toetsingskader uiteen is gezet en is geoordeeld dat, gelet op de tegenwerpingen van artikel 31, tweede lid, onder c en f Vw, de oprachtheid van het asielaanvraag op voorhand is aangetast en, met verwijzing naar het beleid en jurisprudentie van Uw Afdeling daaromtrent, van dit relaas positieve overtuigingskracht moet uitgaan, waarvan echter geen sprake is (zie pagina 3 van het voornemen, vierde alinea onder "de geloofwaardigheid van de verklaringen", laatste zin). Vervolgens zijn de door verweerder gestelde feiten geloofwaardig geacht, maar zijn de vermoedens die hij daaraan ontleent niet geloofwaardig geacht. Zo staat op pagina 4 van het voornemen, de tweede alinea "Het gestelde van betrokkene dat hij gelet op het bovenstaande vreest om gedood te worden door de Veiligheidsdienst wordt dezerzijds niet geloofwaardig geacht gelet op het navolgende" en concluderend in de zesde alinea op deze pagina "Gelet op het vorenstaande wordt, mede gelet op het toerekenbaar ontbreken van documenten, aan de gestelde vrees van betrokkene bij terug te worden gedood door de veiligheidsdienst geen geloof gehecht."

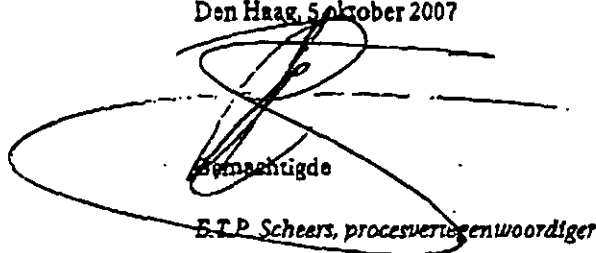
Voorts staat in het bestreden besluit, waarin het voornemen als ingelast is beschouwd, hierover aangegeven "De stelling in de zienswijze dat wel geloof dient te worden gehecht aan de vrees van betrokkene dat hij gedood zal worden, wordt niet gevolgd.", in het verweerschrift onder 3.4 "In geval van eiser is in de bestreden beschikking gemotiveerd aangegeven dat de daar genoemde feiten geloofwaardig worden geacht, doch de aan die feiten ontleende vermoedens niet geloofwaardig worden geacht." en ter zitting (blad 1, vierde alinea van het proces-verbaal van zitting - hierna: het pv -) "Ten aanzien van de geloofwaardigheid beroept de IND zich op het feit dat de feiten wel geloofwaardig zijn, maar acht de vermoedens niet geloofwaardig." waarna, eveneens met verwijzing naar jurisprudentie van Uw Afdeling, de toets ten aanzien van het realiteitsgehalte van de vermoedens uiteen is gezet. Vervolgens is aangegeven (blad 2, laatste alinea van het pv) "Niet geloofwaardig is dat eiser zal worden gedood. (...) Daarmee heeft verweerder willen zeggen dat het realiteitsgehalte niet plausibel wordt geacht. Vroeger zag men dat als onvoldoende zwaarwegend, maar nu is dat gebracht in beoordeling wel niet geloofwaardig relaas. (...) Eiser heeft geen recht op een vergunning omdat het relaas ongeloofwaardig wordt geacht" en verder (blad 3, derde alinea) "Aan het relaas ontbreekt de positieve overtuigingskracht. De feiten worden geloofd, maar de gevolgen niet".

Gelet op het vorenstaande vloeit uit zowel het voornemen, het besluit, het verweerschrift en hetgeen ter zitting namens de Staatssecretaris naar voren is gebracht, duidelijk voort dat de feiten als geloofwaardig worden aangenomen, maar dat de hieraan ontleende vermoedens niet geloofwaardig zijn geacht, hetgeen de rechtbank heeft miskend.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 6 februari 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 5 oktober 2007

Bevoegd

E.T.P. Scheers, procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag